

A Pécsi Ítéltábla a dr. Martin Zoltán ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Komlódi Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítési megfizetése iránt indított perében - amely perbe a dr. Hergert Ibolya ügyvéd által képviselt Alperesi beavatkozó 1 (címe) I. rendű és a Simon Ügyvédi Iroda által képviselt **Alperesi beavatkozó 2** (címe) II. rendű beavatkozó az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Törvényszék 2012. december 17. napján kelt . számú ítélete ellen az I. rendű beavatkozó által 134. és II. rendű beavatkozó által 131. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatja, és mellőzi az I. és II. rendű beavatkozónak a felperes javára elsőfokú perköltségben való marasztalását.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és II. rendű beavatkozónak személyenként 5.000-5.000 (ötezer-ötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A peres felek között folyamatban volt perben az elsőfokú bíróság 2012. december 17. napján hozta megszámú ítéletét, amelyben a felperes teljes pernyertességének megállapítása mellett a felperes javára az alperest 1.371.925 forint perköltség, az I. rendű beavatkozót 125.000, a II. rendű beavatkozót 75.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte, a beavatkozók tekintetében döntését a Pp.83.§ (1) bekezdésében foglaltakkal indokolta.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a felperes javára elsőfokú perköltségben való marasztalása mellőzése érdekében az I. és II. rendű beavatkozó is fellebbezést terjesztett elő arra hivatkozva, hogy az elsőfokú ítéletben felhívott Pp.83.§ (1) bekezdésének második mondata alapján a bíróság akkor

marasztalhatta volna a beavatkozókat az általa támogatott fél pervesztességre tekintettel az ellenfél javára, ha a beavatkozással kapcsolatban többletköltség merült volna fel. Állították azonban, hogy perbeli tevékenységükkel semmiféle többletköltséget nem okoztak, egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul nem késlekedtek, határnapot, határidőt nem mulasztottak, más módon felesleges költséget nem okoztak, így perköltségviselésre kötelezésüknek jogszabályi alapja nem volt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme tartalma szerint a fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha az alperest a beavatkozókkal együtt a perköltség teljes egészében vagy túlnyomó részében egyetemlegesen marasztalja a felperes javára, tekintve, hogy a beavatkozók is a kereset elutasítást kérték és aktívan eljárak a felperes pervesztessége érdekében.

Az I. és II. rendű beavatkozók fellebbezése megalapozott.

A Pp.83.§ (1) bekezdés második mondata szerint a beavatkozó által támogatott fél pervesztessége esetében az ellenfélnek a beavatkozással felmerült költség többletében a beavatkozót kell elmarasztalni; ha azonban a perben hozott ítélet jogereje a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed, a beavatkozót az általa támogatott féllel egyetemlegesen kell kötelezni, az ellenfél összes költségeinek megfizetésére.

A Pp.83.§ (1) bekezdésének második fordulata szerint tehát a beavatkozó által támogatott fél pervesztessége esetében a beavatkozót az ellenfélnek a beavatkozással felmerült többletköltségében kell elmarasztalni. A beavatkozó csak abban az esetben marasztalható a perköltségben az általa támogatott féllel egyetemlegesen, ha a perben hozott ítélet jogereje a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed. E szempontból tehát azt kell vizsgálni, hogy van-e a felperes és a beavatkozó között olyan polgári jogi jogviszony, amelyre a döntés kiterjed és amely a beavatkozó egyetemleges felelősségét a perköltség megfizetését illetően megalapozza. A felek között polgári jogi jogviszonyt szerződés, szerződésen kívüli károkozás, jogalap nélküli gazdagodás, illetőleg jogalap nélküli birtoklás hozhat létre (EBH 2002.647).

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás rendelkezésre álló adatai alapján megállapította, hogy az I. és II. rendű beavatkozó az alperes perbehívása alapján csatlakozott beavatkozóként a perben.

Az I. rendű beavatkozó 14. sorszámú beadványában úgy nyilatkozott, hogy a felperes keresete a SZ.V.K.-ban 2001. évben végrehajtott műtéttel, illetőleg az azt követően lefolytatott kezeléssel okozati összefüggésben keletkezett kárának megtérítésére irányul. A SZ.-nak az I. rendű beavatkozónál fennállt egészségügyi szolgáltatásra vonatkozó felelősségbiztosítása a jelen ügyre kiterjed, ezért a károkozó alperes - illetve jogutódja - esetleges pervesztessége esetén a szerződés

feltételeiben meghatározott esetekben, illetve mértékben helytállni tartozik az alperes terhére megállapított kártérítési összeg megfizetéséért.

A II. rendű beavatkozó perbehívását a felperes sem ellenezte. Úgy nyilatkozott, hogy más perekből tudomása van arról, a II. rendű beavatkozó fizetési kötelezettséget vállalt az alperes felé a hasonló, még a II. rendű beavatkozó megalakulása előtt a Sz. keletkezett károk megfizetéséért, a II. rendű beavatkozó jogi érdeke így a korábbi ügyekben csatolt megállapodásokon alapul. A felperesnek ezt az előadását az alperes nem vitatta, ezt követően került sor az II. rendű beavatkozó részéről a perbehívás elfogadására.

A felelősségbiztosítási szerződés olyan hárompólusú jogviszony, amelynek egyik alanya a károsult (felperes), másik alanya a károsulttal szerződéses kapcsolatban nem álló károkozó (alperes) harmadik alanya pedig a biztosító (I. rendű beavatkozó), aki azonban a károkozóval (alperessel) és nem a károsulttal áll szerződéses jogviszonyban. A szerződésen kívüli károkozás pedig a károsult (felperes) és károkozó (alperes) között hozott létre jogviszonyt.

A II. rendű beavatkozó nem tette vitássá a perben a felperesnek azt az állítását, hogy a II. rendű beavatkozó fizetési kötelezettséget vállalt az alperes felé a hasonló, még a II. rendű beavatkozó megalakulása előtt a Sz. keletkezett károk megfizetéséért, sőt erre tekintettel fogadta el a perbehívást. Ez a kötelezettségvállalás azonban nem hoz létre jogviszonyt közvetlenül a károsult és a II. rendű beavatkozó között.

A fentiekre tekintettel a Pp.83.§(1) bekezdése alapján az I. és II. rendű beavatkozó a közte és az ellenérdekű pernyertes felperes közötti jogviszony hiányában az alperessel egyetemlegesen perköltségben nem marasztalható.

A beavatkozók megalapozottan hivatkoztak fellebbezésükben arra is, hogy perbeli tevékenységükkel többletköltséget nem okoztak, ilyenre fellebbezési ellenkérelmében maga a felperes sem hivatkozott, így a perköltségviselésre kötelezésüknek jogszabályi alapja ez okból sem volt.

Mindezekre tekintettel ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján.

A sikeres beavatkozói fellebbezések folytán a felperes köteles megfizetni a Pp.78.§-a, illetve a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§(2) és (5) bekezdése alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. A felperes részére az elsőfokú bíróság személyes költségmentességet engedélyezett. Az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986. (VI.26.)IM rendelet 14.§ alapján a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Pécs, 2013. július 1.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró